

Αποκαλύψεις – Αποκρύψεις - Διόρθωση.

του π. Αντωνίου Χρήστου*.

Αγαπητοί Αναγνώστες, εδώ και σχεδόν δύο μήνες, η επικαιρότητα μετά το θέμα του Κορονοϊού κινείται στις αποκαλύψεις θυμάτων και την κατάδοση των ονομάτων επιφανών και αναγνωρίσιμων θυτών για σεξουαλικές πράξεις-σκάνδαλα (ακόμη και παιδεραστία). Οι πράξεις διαπράχθηκαν πριν αρκετό όμως καιρό και πολλά μπαίνουν απλά στο αρχείο λόγω παραγραφής ή έλλειψης αρκετών αποδεικτικών στοιχείων. Εμείς φυσικά ξεκαθαρίζουμε από την αρχή, δεν θα προσεγγίσουμε αυτά τα φαινόμενα με διάθεση του κοινού που ζητωκραυγάζει στις αρένες των ρωμαϊκών σταδίων ή σύγχρονων πολεμικών αθλημάτων που ζητούν περισσότερο αίμα και εξόντωση των αντιπάλων που δεν υποστηρίζουν. Αλλά με την θεολογική μας ματιά, ιδιαίτερα τώρα που διάγουμε την περίοδο του Τριωδίου, θα προσεγγίσουμε το θέμα στο τρίπτυχο που δηλώνει το θέμα μας. Ας ξεκινήσουμε :

α) Αποκαλύψεις:

Ήταν να μη γίνει η αρχή! Λες και ξεκινά μια μεγάλη πυρκαγιά που ξεσπά από μια καύτρα από την σπίθα ενός μισοσβησμένου τσιγάρου. Έτσι και στη προκειμένη περίπτωση (αλλά και σε άλλες περιπτώσεις σκανδάλων

στο παρελθόν), περιμένει έναν μπροστάρη και μετά εμπνέονται και αρχίζουν και ομιλούν και άλλοι. Όπως πολύ σωστά έχει ειπωθεί : «Η επανάσταση θέλει και επαναστάτες...»! Έτσι και έγινε στο θέμα που είναι στην επικαιρότητα αυτή την στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές. Ξεκίνησαν οι αποκαλύψεις από τον χώρο του αθλητισμού, η αποκάλυψη του δράματος που βίωσε η ιστιοπλόος και παγκόσμια πρωταθλήτρια κ. Μπεκατώρου, από ισχυρό παράγοντα του ίδιου αθλήματος που υπηρέτησε. Στη συνέχεια πέρασε στο καλλιτεχνικό χώρο του θεάματος σε ηθοποιούς κυρίως αλλά και κάποιους τραγουδιστές. Επειδή άγγιξε το θέμα και επιτελικές θέσεις του εθνικού θεάτρου, το θέμα έλαβε γρήγορα και πολιτική χροιά (βούτυρο στο ψωμί οποιασδήποτε αντιπολίτευσης αυτού του σαθρού μας πολιτικού συστήματος). Φυσικά επεκτάθηκε και σε άλλους χώρους και κατέληξε το θέμα και στο χώρο της παιδείας, με Καθηγητές που ζητούσαν σεξουαλικά ανταλλάγματα για βαθμολογίες φοιτητών και είμαστε σίγουροι θα επεκταθεί πιθανόν και αλλού και σε άλλους χώρους.

Γιατί τα πιστεύουμε όλα αυτά, χωρίς να είμαστε ούτε δημοσιογράφοι, ούτε εισαγγελείς, ούτε ερευνητές; Γιατί μπορεί να αλλάζουν οι συνθήκες και τα επιμέρους μεγέθη, αλλά λίγο πολύ υπάρχει ένας σταθερός πυρήνας. Υπάρχουν οι καταξιωμένοι σε κάθε χώρο και εκμεταλλεζόμενοι την φήμη τους, την θέση τους και την επιθυμία των νεωτέρων να τα καταφέρουν με κάθε μέσο (το γνωστό ο σκοπός αγιάζει τα μέσα), εκμεταλλεύονται τις καταστάσεις για να βγουν ωφελημένοι οι θύτες έναντι των θυμάτων. Υπάρχει το γενικό κλίμα της γενικής ατιμωρησίας ή του πνεύματος «έτσι είναι...», όλοι το κάνουν ή σε όλους συμβαίνουν δεν είσαι ο πρώτος ή ο τελευταίος» με αποτέλεσμα να διαιωνίζεται η παραβατικότητα, σε βάρος της αξιοκρατίας και τα στόματα να παραμένουν κλειστά ή να ανοίγουν πολύ ετεροχρονισμένα.

Όμως έστω και έτσι, διαπιστώνει κανείς ότι «τίποτα δεν μένει κρυφτό από τον ήλιο». Αν το εξετάσουμε το θέμα και θεολογικά ακόμη και αν ξεφύγει κάτι σε αυτή την ζωή, δεν θα ξεφύγει από τα «βιβλία» του Δικαιοκρίτη Χριστού για τις πράξεις και τις παραλείψεις όλων μας κατά την Δευτέρα Παρουσία. Πολλοί τα χλευάζουν όλα αυτά και τα θεωρούν παρα-

μύθια, αν όμως όλοι δείχναμε πίστη στις βασικές αυτές αλήθειες της πίστεώς μας, πόσο καλύτερος θα ήταν ο κόσμος μας και πόσο όλοι θα σκεφτόμασταν καλύτερα τις πράξεις μας και πριν υλοποιήσουμε τα πάθη και τις αμαρτίες μας.

β). Αποκρύψεις :

Πολλά από αυτά που αποκαλύπτονται τώρα, συμβαίνουν γιατί κάποιιοι δεν βρήκαν την δύναμη να μιλήσουν την στιγμή που διεπράχθησαν. Αυτό λέγεται απόκρυψη-συγκάλυψη. Η ψυχολογία έδωσε μια εξήγηση γιατί συμβαίνει αυτό. Συνοπτικά οι ειδικοί εξήγησαν ότι είναι συχνό το φαινόμενο, όταν κάποιος βιώνει μια τραυματική εμπειρία την απωθεί στο υποσυνείδητο για πολύ καιρό και όταν ακούσει και από άλλο θύμα την δικιά του ανάλογη εμπειρία την ανακαλεί και τότε μόνο μπορεί να ταυτιστεί και να ορίσει την πράξη ως παραβατική και να υποδείξει το θύτη.

Άλλωστε κάποιιοι που το τόλμησαν και κατήγγειλαν ήταν άγνωστοι και θεωρήθηκαν ότι το κάνουν για να αποκτήσουν δημοσιότητα ή να εκβιάσουν και να μειώσουν τον εκβιαζόμενο-θύτη. Όταν οι ίδιοι έγιναν γνωστοί (οπότε δεν είχαν ως κίνητρο την αναγνώριση) και άρα είχε πιο βαρύτητα ο λόγος τους, τα αδικήματα χρονικά όμως είχαν παραγραφεί. Αυτό συμβαίνει γιατί φαινομενικά όλοι είμαστε ίσοι έναντι του νόμου, στη πράξη όμως όσο πιο αναγνωρίσιμος και ισχυρός είσαι τόσο πιο πολύ αποκτάς «ασυλία» και ατιμωρησία.

Στη πνευματική ζωή προτείνεται επίσης ενός είδους συγκάλυψης με άλλη όμως στοχοθεσία και περιεχόμενο. «Κάλυψε τα σφάλματα του αδελφού για να έχεις ελπίδα να σου καλύψει ο Θεός τα δικά σου σφάλματα». Επίσης οι πνευματικοί προτείνουν και φυσικά όχι από το μυαλό τους «να κάνουμε διάκριση του προσώπου που πάντα τον βλέπουμε στην προοπτική του ως εν δυνάμει Άγιος και στη πράξη του προσώπου που εκείνη την ώρα μπορεί να είναι σε πτώση και σφάλμα αλλά δεν τον χαρακτηρίζει ως προσωπικότητα όλη την ζωή του». Έχουμε και το παράδειγμα από το βίο του Αγίου Μωυσή του Αιθίοπα που όταν τον

κάλεσαν να δικάσουν έναν αδελφό αυτός εμφανίστηκε να κουβαλάει ένα τρύπιο σακί με άμμο και είπε : «Εμένα τρέχουν έτσι τα αμαρτήματά μου και εγώ καλούμε να δικάσω το σφάλμα ενός αδελφού;»

γ). Διόρθωση :

Ο σκοπός και του άρθρου, αλλά και γενικότερα όλων αυτών των αναφερθέντων παθολογικών καταστάσεων είναι η διόρθωση. Η διόρθωση έρχεται τόσο με την καταπολέμηση των υπάρχοντων προβληματικών καταστάσεων, αλλά και θέτοντας τις βάσεις και τις ασφαλιστικές δικλείδες να μην επαναληφθούν αυτά στο μέλλον. Οφείλουμε να χτίσουμε μία κοινωνία και ένα περιβάλλον που το θύμα δεν θα φοβάται και δεν αξίζει να ντρέπεται για ότι δεινά του προκάλεσαν αρρωστημένες ορέξεις άλλων. Οφείλουμε να μπαίνουμε και εμείς στη θέση τη δική τους και να σκεφτόμαστε σήμερα αυτοί αύριο εμείς ή τα παιδιά μας.

Από την άλλη όμως όσο και αυτό ακουστεί αντιφατικό και απορριπτό, οφείλουμε σεβασμό και στους θύτες , όχι στις πράξεις τους βέβαια αλλά ως ανθρώπινα πρόσωπα. Ως χώρα χάνουμε εύκολα το μέτρο και εκεί που αποθεώνουμε κάποιον γιατί απλά κάνει το αυτονόητο καθήκον του, γρήγορα ευχαριστιόμαστε να αποδομείται, γκρεμίζεται και καταστρέφεται. Ένας καλός ηθοποιός ή αθλητής δεν σταματά να είναι καλός σε αυτό που κάνει ή έκανε από το ήθος τους έξω από αυτό. Γι αυτό άλλωστε έχουμε και τις ποινές και ο κάθε ένας θα λάβει αργά ή γρήγορα αυτό που του αξίζει...! Φυσικά θα ήταν ιδανικό να ήταν καλός και ως άνθρωπος, αλλά ένας καλός άνθρωπος δεν σημαίνει ότι γίνεται και καλός ηθοποιός ή ότι πάντα ήταν κακός και θύτης...! Αξίζουμε να προστατεύσουμε επίσης το άμεσο οικογενειακό τους περιβάλλον και τους άμεσους συνεργάτες που σπιλώνονται χωρίς να γνωρίζουν ή να φταίνε οι ίδιοι. Είναι επίσης θύματα αλλά τους ταυτίζουν με τους θύτες, επειδή έχουν το ίδιο επίθετο ή απλά ζουν στην ίδια στέ

γη.

Κλείνοντας το άρθρο μας, πιστεύουμε ότι το τρίπτυχο Αποκαλύψεις-Αποκρύψεις-Διόρθωση μπορεί να φέρει αυτό λέμε στη θεολογία κάθαρση-φωτισμό-θέωση γιατί αυτό σώζει τελικά τον άνθρωπο. Οι τραυματικές

εμπειρίες των ανθρώπων δεν διορθώνονται όσες ποινές να καταδικαστεί και ο θύτης. Όμως είναι αποτρεπτικές και παραδειγματικές για να μην υπάρχουν άλλες θύτες στο μέλλον. Επίσης τα θύματα οφείλουν να μην επιτρέπουν τον κάθε έναν να τους χρησιμοποιεί και να τους κάνει θύματα για κανέναν λόγο και αιτία. Γιατί τότε έχουμε συνηγορία και ιδιοτέλεια. Ας ελπίσουμε να μην επαναληφθούν ποτέ τέτοια περιστατικά! Αμήν!

*π. Αντώνιος Χρήστου. Εφημέριος Ι. Ν. Προφήτου Ηλιού Κόρμπι Βάρης και Υπεύθυνος Νεότητας Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β.

<https://axrhstou.blogspot.com/>

email : axrhstou1@gmail.com.

Γίνε αγάπη για να δεις Θεό στη ζωή σου....!